

Hvmelus nepos fuit Himulphi regis Gothiæ & Suetiæ. Erat is multis uirtutibus insignis. itaq; communi procerum consensu rex electus fuit. Huius potentia non minor fuit q̄ atauī Bericonis, qui toti orbi uidebat bellū indixisse. Ille enim Vanalorum deuicit gentem, hic uerò Saxones fortissimū populū repressit, atq; suū imperium in Gothis, Sueonibus, Helsingis, Biarmis, Bothnijs, Lappijs, Finnis, Scricfinnis, & tota Scandiana insula exercuit, atq; tandē Danis regē dedit. Cum enim Dani hæctenus sub præfectis Sueonum uixissent, hoc tēpore, anno mundi 2700. eorū imperium detrectantes, Sueones bello lacessere ausi fuerunt. Id cum Saxo-

nes deprehēdissent, Iuthone duce Danos bello Sueonico occupatos inuasērūt. Itaq; Dani cū uiderent sese Saxonū potētia resistere nō posse, Humelum supplices adeunt, impetrataq; errorū uenia in gratiā recipiunt. Postea Humelus eis duos filios Danū & Anglū, quos ex Gesilda nobilissima cōiuge Suetica suscitauerat, p̄ficiendos curauit. Illi ualido exercitu muniti Daniam fugatis inde Saxonib. liberarūt. Verūm postea discordia inter fratres orta Angul discessit, & uersus Occidētem profectus Britannia imperium acquisiuit. Sunt qui dicant Humelum tertium filium Norum Noruegia regem fecisse, nomenq; ex eo regnum accepisse. Verūm credibilius est Noruegiam à uia Septentrionali situm & nomen tulisse, ac si quis eā lingua uernacula Nordueg diceret. Ioan. Mag. lib. 2. Hist. Suet. cap. 2.